

Pohjoisen kuu

Soryari - Vuorinen

1. Poh-joi-nen lap - pi kieh-toi mu-a ain, si - nu-a

pyy - sin kump - pa - ni - nain, Läh - te - mään kans - sain poh - joi - seen pois, en - ti - sen taak - se jät - tää jo vois. I - na - rin

ran - ta ki - vi - nen on, lu - mo sen sil - ti us - ko - ma - ton. Hur - ma - ta kaik - ki jär - vi tuo voi poh - joi - sen

tai - kaa mei - hin se loi. Jär - ven pin - taan kuu - laa - seen kuu - ta - mo loi ku - van - teen, tai - vaan

täh - det sii - tä näyt - ti meil - le tie - tä a - las ran - taan I - na - rin.

Välisoitto ksylofonisoolo n. 8 tuhtia

2. Poh - joi - sen kuu - ta kos - ket - taa saa, vaa - ro - jen

pääl - tä jos kur - kot - taa. Lä - hel - lä tai - vas sil - loin on niin, et - tei voi jää - dä u - noh - duk - siin Jär - ven

pin - taan kuu - laa - seen kuu - ta - mo loi ku - van - teen, tai - vaan täh - det sii - tä näyt - ti meil - le tie - tä a - las ran - taan I - na -

- rin. Jär - ven pin - taan kuu - laa - seen kuu - ta - mo loi ku - van - teen, tai - vaan täh - det sii - tä näyt - ti

meil - le tie - tä a - las ran - taan I - na - rin.

POHJOINEN KUU

Säv. Markku Sorvari

San. Esko Vuorinen

A1. Pohjoinen lappi kiehtoi mua ain,
sinua pyysin kumppaninain.
Lähtemään kanssain pohjoiseen pois,
entisen taakse jättää jo vois.

A2. Inarin ranta kivinen on,
lumo sen silti uskomaton.
Hurmata kaikki järvi tuo voi
pohjoisen taikaa meihin se loi.

B1. JÄRVEN PINTAAN KUULAASEEN
KUUTAMO LOI KUVANTEEN.
TAIVAAN TÄHDET SIITÄ,
NÄYTTI MEILLE TIETÄ,
ALAS RANTAAN INARIN.

A3. Pohjoisen kuuta koskettaa saa,
vaarojen päältä jos kurkottaa.
Lähellä taivas silloin on niin,
ettei voi jäädä unohduksiin.

B2. JÄRVEN PINTAAN KUULAASEEN
KUUTAMO LOI KUVANTEEN.
TAIVAAN TÄHDET SIITÄ,
NÄYTTI MEILLE TIETÄ,
ALAS RANTAAN INARIN.

B3. JÄRVEN PINTAAN KUULAASEEN
KUUTAMO LOI KUVANTEEN.
TAIVAAN TÄHDET SIITÄ,
NÄYTTI MEILLE TIETÄ,
ALAS RANTAAN INARIN.